

Rozhodnutí Vyššího vojenského soudu ze dne 15.09.1965, sp. zn. To 65/65, ECLI:CZ:VVS:1965:TO.65.1965.1

Číslo: 11/1966

Právní věta: Povinnost sídu postupovať tak, aby bol zistený skutočný stav veci (§ 2 odst. 5 tr. por.), vzťahuje sa na celé trestné konanie, teda tiež na rozhodovanie o tom, že sa podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil (§ 60 odst. 1 tr. zák. a § 330 odst. 1 tr. por.). Odsúdenie obvineného v skúšobnej dobe nezavaruje súd povinnosti zisťovať z hľadiska ustanovenia § 60 odst. 1 tr. zák. celkové chovanie odsúdeného v skúšobnej dobe; nevyklučuje totiž v konkrétnom prípade záver, že odsúdený viedol v skúšobnom čase riadny život pracujúceho človeka, a aby súd vyslovil podľa § 60 odst. 1 tr. por., že sa osvedčil. Ak súd podľa § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodne, že podmiennečne odsúdený trest vykoná, je povinný zároveň rozhodnúť tiež o zaradení odsúdeného do príslušnej nápravne výchovnej skupiny (§ 60 odst. 5 tr. zák.).

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 15.09.1965

Spisová značka: To 65/65

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Osvědčení podmíněně odsouzeného, Trest odnětí svobody podmíněný, Zařazování odsouzených, Zjištění skutečného stavu věci

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1
§ 330 odst. 1
§ 60 odst. 5 141/1961 Sb. § 215

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Uznesením vojenského obvodového sídu zo dňa 19. 8. 1965 bolo v zmysle § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodnuté, že odsúdený vykoná trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne uložený rozsudkom vojenského obvodového sídu zo dňa 14. 12. 1962, pretože v skúšobnom čase bol znovu odsúdený k podmiennečnému trestu odňatia slobody rozsudkom okresného sídu v Ústí n. Lab. sp. zn. T 498/63 zo dňa 14. apríla 1964.

K sťažnosti odsúdeného zrušil vyšší vojenský súd citované uznesenie a prikázal sídu 1. stupňa, aby o veci znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Na odôvodnenie svojej sťažnosti uviedol odsúdený, že záver súdu o tom, že sa neosvedčil, je nesprávny. Namietal, že síce v skúšobnej dobe v r. 1964 bol odsúdený, ale trest mu bol amnestiou odpustený tak, že sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. V tom prípade išlo u neho o mimoriadne vybočenie z ináč celkom riadneho života pracujúceho človeka. Pracuje ako sústružník, má riadnu pracovnú morálku a v zamestnaní nie sú proti nemu výhrady. Chce sa práve oženiť a má najlepšiu voľu viesť v budúcnosti riadny život pracujúceho človeka. Pre naplnenie výchovného účelu trestu nie je teda u neho nutný výkon trestu. Preto na záver navrhol, aby napadnuté uznesenie bolo zrušené a rozhodnuté, že sa osvedčil.

Z podnetu podanej sťažnosti preskúmal vyšší vojenský súd v zmysle § 147 odst. 1 písm. a) a b) tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia ako aj pokračovanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa je založené na nedostatočných dôkazoch.

Samotné podmiennečné odsúdenie v skúšobnej dobe nie je v danom prípade dostačujúcim podkladom pre rozhodnutie tak závažnej otázky, či sa odsúdený v skúšobnom čase osvedčil, alebo či bude nutné nariadiť výkon trestu. Je treba, aby na posúdenie tejto otázky si súd prvého stupňa obstaral potrebné doklady o celkovom chovaní obvineného za dobu od jeho prepustenia z vojenskej základnej služby až do skončenia skúšobnej doby. Zpráva VB z miesta bydliska odsúdeného, na ktorú súd prvého stupňa vo svojom uznesení tiež poukazuje, je tak kusá, že sa z nej nedajú robiť v tomto smere spoľahlivé závery, nehľadiac na to, že je spracovaná pod vplyvom podmiennečného odsúdenia obvineného v skúšobnej dobe. Zpráva od MNV je v tomto ohľade ešte neúplnejšia. Na položené otázky súdu odpovedá jednou vetou; okrem toho vôbec nehodnotí chovanie odsúdeného v skúšobnej dobe. Bude treba, aby si súd prvého stupňa tiež obstaral posudok o odsúdenom z miesta jeho pracoviska, ako sa správne navrhuje v sťažnosti. Taktiež bude vhodné, aby súd prvého stupňa ešte pred rozhodnutím vypočul odsúdeného k veci a dal mu tiež možnosť vyjadriť sa k prevedeným dôkazom. Len po takomto doplnení dôkazov bude možno presvedčivým spôsobom rozhodnúť, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo nie. Pre prípad, že súd prvého stupňa dôjde i po doplnení dokazovania k záveru o nutnosti nariadiť výkon trestu, bude tiež musieť rozhodnúť o spôsobe jeho výkonu v zmysle § 39 a tr. zák.